

ข่าวประจำวันจันทร์ที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2558

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

โรคแมลงเกษตรไทย รื้อระบบ! แก้งนังยีน

เกษตรกรไทยหลังสู้ฟ้าหน้าดิน นอกจากจะต้องฝ่าฟันกับภัยธรรมชาติแล้วยังต้องเผชิญชะตากรรมจากสารพัดต้นทุนที่พุ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าเมล็ดพันธุ์ ค่าจ้างแรงงาน ฯลฯ

มาตรการช่วยเหลือเกษตรกรให้หยุดยั้งด้วยลำแข้งตัวเองต่อไปได้ภายใต้ต้นทุนเศรษฐกิจที่กระทรวงเกษตรฯ รับผิดชอบ ปีติพงศ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บอกว่า

หนึ่ง...เพิ่มรายได้ด้วยการช่วยเหลือชาวนา ไร่ละ 1,000 บาท ดำเนินการไปแล้ว 96 เปอร์เซ็นต์ ประเมินผลความพึงพอใจ ร้อยละ 55 พึงพอใจมาก...ร้อยละ 36 พอใจปานกลาง...ร้อยละ 9 พึงพอใจน้อย เงินก้อนนี้หลายคนบอกว่า เกษตรกรจะเอาไปใช้หนี้หมด แต่ผลสำรวจ สะท้อนว่า เกือบครึ่งมีถึงร้อยละ 49 เก็บเอาไว้ในการลงทุนทำนาครั้งต่อไป แล้วใช้อุปโภค บริโภค กระตุ้นเศรษฐกิจโดยตรงร้อยละ 38

“เหลือก็ไปจ่ายหนี้...อีกส่วนหนึ่งราวสิบเปอร์เซ็นต์ก็จะเก็บเอาไว้ลงทุนอย่างอื่น”

สอง...การช่วยเหลือชาวสวนยาง ดำเนินการไปแล้ว 84 เปอร์เซ็นต์ ประเมินผลความพึงพอใจ ระดับมาก ร้อยละ 23...พอใจปานกลาง 54 เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขการเก็บเงินเอาไว้ลงทุนใกล้เคียงกับชาวนาร้อยละ 40

สาม...สนับสนุนสินเชื่อเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อย เพื่อประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ เนื่องจากราคายางตกต่ำมาก รัฐบาลตั้งวงเงินเอาไว้ 10,000 ล้านบาท ธ.ก.ส.อนุมัติไปเพียง 12 เปอร์เซ็นต์จากเป้าหมายที่วางไว้ ขณะที่มีความพยายามกู้กันมาก แต่ปัญหาก็คือติดหนี้สินค้างเก่าเดิม และขาดคุณสมบัติ

สี่...การจ้างแรงงานเกษตรกรในเขตชลประทาน ได้ผลราว 84 เปอร์เซ็นต์เกือบถึงเป้าหมาย แต่ปัญหาก็คืออายุเฉลี่ยเกษตรกรไทย 50 ปีกว่าขึ้นไปจะไปทำงานด้านโยธาฯ แรงงานก็คงลำบากอยู่สักหน่อย

ห้า...เร่งรัดการลงทุนภาครัฐ ค่าใช้จ่ายที่สำคัญ อาทิ งานชลประทาน งบลงทุนไม่เกิน 500 ล้านบาท มีอยู่ 6,900 รายการ ส่วนที่เกิน 500 ล้านบาทขึ้นไปต้องเร่งประมูลให้เสร็จในช่วงนี้ แต่เงินจะลงพื้นที่ไปช้ากว่า

สำหรับกรมพัฒนาที่ดิน ส่วนใหญ่ดำเนินการไปมากแล้ว ในการลงทุนด้านแหล่งน้ำบวกกับมาตรการทางอ้อม วันนี้มีการปลูกพืชฤดูแล้ง 10.88 ล้านไร่ทั่วประเทศ รวมถึงโครงการช่วยเหลือพื้นที่แล้งซ้ำซาก เงินกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมอยู่อยู่ที่ 84,400 กว่าล้านบาท โครงการสุดท้ายที่ดำเนินการอยู่ก็คือ สร้างรายได้ พัฒนาการเกษตรชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้ง กรม.มีมติต้นปี ให้ชุมชนออกแบบโครงการเองเพื่อให้มีงานทำในช่วงฤดูแล้ง เพื่อสร้างรายได้ ส่งผ่านมาในระดับอำเภอ จังหวัด แล้วมาขออนุมัติที่กระทรวงฯ

เท่าที่เก็บตัวเลข จำนวนโครงการมีอยู่ราวๆ ครึ่งหนึ่งของพื้นที่ที่กำหนดไว้ทั้งหมด อนุมัติไปแล้ว 226 โครงการ คาดว่าทั้งหมดจะเสร็จภายในเมษายน เม็ดเงิน 3,052 ล้านบาท จะลงไปในพื้นที่ได้ทั้งหมด สิ่งที่ต้องทำความเข้าใจ ในชนบทไม่ได้มีเฉพาะชาวไร่ชาวนา... การขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่เป็นเกษตรกรตัวจริงเป็นเรื่องยาก และต้องทำอย่างชัดเจน เพื่อเอาไปใช้สิทธิ...จากนโยบายรัฐบาลที่ออกมา

นายกรัฐมนตรีแยกคนออกเป็น 3 ประเภท...คนรวยแล้วไม่ต้องช่วย กลางๆ ต้องช่วยบางส่วน แต่ที่ต่ำสุดก็ยังมีปัญหานึกถึงแต่ชาวนา อาจจะไม่ใช่ทั้งหมดเพราะไม่น้อยมีรายได้ 2 ทาง ทำไร่ ทำนาและอาชีพอื่น อนาคตถ้าจะมีการกระตุ้นเศรษฐกิจต่อไป เป้าหมายต้องชัดเจน ไม่อย่างนั้นก็ไม่รู้ว่าจะช่วยตรงตัวหรือเปล่า อีกสองเดือนกำลังจะถึงฤดูเพาะปลูกอีกแล้ว “ภัยความแห้งแล้ง” เป็นอีกประเด็นที่ต้องพูดถึง

ปีติพงศ์ บอกว่า ต้องดูภาพรวมก่อนที่จะไปคิดว่าจะหนักหนาหรือไม่หนักหนาแค่ไหน ในขณะนี้พื้นที่ในเขตชลประทานจะดูแลพื้นที่ปลูกข้าวเป็นหลัก นอกจากเขื่อนหลักในเครือข่ายยังมีเขื่อนอิสระทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลางกระจายอยู่ทั่วประเทศ ในพื้นที่เหล่านี้น้ำเพื่อการเกษตรมีจำกัด

ช่วงปีที่แล้วฝนไม่มาก แต่ใช้เพาะปลูกข้าวเยอะมาก ในปี 2556 ปลูกข้าวนาปรัง 9 ล้านไร่ มาปีนี้ปลูก 4 ล้านไร่...ลดลงมาจากเดิมเยอะ แต่คาดว่าจะเสียหาย 7-8 แสนไร่

“สรุปได้ว่า...ผลกระทบในเขตชลประทานเฉพาะพื้นที่ปลูกข้าวหลายครั้ง น้ำไม่เพียงพอ และในพื้นที่ที่มีปัญหาเฉพาะ ยกตัวอย่างในเขตจันทบุรี ระยอง ปลูกผลไม้...กล้วยไม้ ก็แก้กันไปในรายพื้นที่”

“ภัยความแห้งแล้ง”...ต้องดูข้อมูล ประมาณการจากกรมอุตุฯ และเปรียบเทียบกับการประกาศพื้นที่แล้งของกระทรวงมหาดไทย และสำรวจแหล่งน้ำที่ไม่ได้อยู่ในเขตชลประทานที่สามารถแจกน้ำไปยังพื้นที่ต่างๆ ได้ เพื่อช่วยคลี่คลายปัญหา รวมถึงการใช้น้ำบาดาล เก็บข้อมูลทั้งหมดในภาพรวมก็จะรู้ความแตกต่างแต่ละปี

“เพื่อไม่ให้เกิดการแตกตื่นมากเกินไป ไม่งั้นอาจจะเกิดการแย่งน้ำกันขึ้นมาได้”

วังวนเกษตรกรไทย...ยิ่งทำยิ่งจน ยิ่งทำยิ่งเพิ่มพูนหนี้สิน ในมุมมองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยุครัฐบาลคืนความสุขจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไรบ้าง?

“ผมคิดไม่ค่อยเหมือนคนอื่น...” ปิติพงศ์ ว่า “...เราต้องแยกภาคเกษตรกับเกษตรกรนะ ใครจะมาบอกว่าภาคเกษตรเราห่วยมันไม่ใช่ กุ้ง...เราก็คเคยเป็นที่หนึ่ง ไก่...ก็เป็นที่หนึ่ง โค...ก็พัฒนาขึ้นเยอะ ควาย...ก็แยะ ข้าว...ก็กลับมาเป็นที่หนึ่ง น้ำตาล...ประมงก็เป็นอุตสาหกรรมใหญ่มาก แต่ก็กำลังลำบากนิดหน่อย”

ปัญหาอยู่ที่ว่าในห่วงโซ่การเกษตร “ราคาผลผลิต”...ที่ปลายน้ำกับผู้ผลิตต้นน้ำต่างกันเยอะเกินไป ปัญหาที่ต้องแก้เรื่องเทคนิค สร้างมูลค่าเพิ่มตรงปลายน้ำให้มากขึ้นด้านต่างๆเป็นหน้าที่กระทรวงเกษตรฯที่จะต้องแก้ แต่การกระจายรายได้ลงไปให้ถึงผู้ผลิตเบื้องต้น ต้องช่วยกันหลายๆฝ่าย

“ฝ่ายผม เเท่าที่ทำได้ก็คือเทคโนโลยี หลังการผลิตต้องทำให้ดีขึ้น มาตรฐานการรับรอง การเปิดโอกาสให้เกษตรกรทั่วประเทศได้นำผลผลิตมาขายถึงมือผู้ซื้อโดยตรง เพียงแต่ของที่เอามาขายจะต้องเป็นของที่ได้รับการตีตรา มีมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง”

ถัดมา...ความพยายามให้ “สหกรณ์” ค้าขายมากขึ้น ไม่ใช่ทำเรื่องให้กู้เงิน ยืมเงินอย่างเดียว ถือเป็นขีดความสามารถที่สำคัญของสหกรณ์ ประเด็นที่สาม...กำลังจะออกกฎหมายให้เอาส่วนหนึ่งของรายได้รัฐมาชดเชยรายได้และสร้างสวัสดิการให้กับเกษตรกรโดยตรง

ปิติพงศ์ ย้ำว่า อาจจะยากที่จะคิด...อย่างผู้ใช้แรงงานกำหนดรายได้ขั้นต่ำวันละ 300 บาท จีดีพีภาคเกษตรประมาณร้อยละ 13-14 ของจีดีพีรวม ส่วนนี้จะมีการจัดการระยะยาวอย่างไร เช่น กำหนดไว้ว่า เราจะใช้เงินเท่านี้...มองใน 5 ปี โดยมองเป็นสัดส่วนของจีดีพีเพื่อมาช่วยเรื่องรายได้ สวัสดิการเกษตรกร

เรื่อง “รายได้” ก็เฉพาะกรณีสินค้าการเกษตรตกต่ำอย่างที่เป็นอยู่

“หลายๆรัฐบาลก็มีวิธีแปลกๆที่ทำกันมาแล้ว เช่น เก็บข้าว 18 ล้านตัน เก็บยางก็ว่ากันไป แต่ผมมีความเชื่อว่าจะต้องทำแบบผู้ใช้แรงงาน ควรกำหนดเพดานขั้นต่ำว่า...เกษตรกรควรได้รับเงินสักประมาณเท่าไร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับราคาสินค้าที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงไปในแต่ละปี”

“สวัสดิการ” ต้องเน้นย้ำ สวัสดิการที่เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ เช่น แพ้สารเคมี สัตว์ต่างๆ ให้เป็นบัตรทองพลัสของโรคที่เขาเป็นหรือสิ่งที่เขาต้องเผชิญอยู่ตลอดเวลา นี่คือการกระจายรายได้ไปถึงตัวเกษตรกร ในลักษณะหนึ่ง จะส่งผลดีหลายอย่างถ้าอิงกับจีดีพี...กำหนดเป็นกฎหมาย สมมติจีดีพีเท่ากับ 100 เราให้แค่

“รัฐบาลจะได้ไม่เอาเงินไปทำอะไรเพอะพะมากเกินไป และเป็นหนี้ในอนาคตมากเกินไป” ถ้าทำได้
อย่างนี้...เกษตรกรไทยยังคงมีหวัง ยืนอยู่บนลำแข้งตัวเองได้อย่างมั่นคงมากกว่าที่เป็นอยู่

ปฏิรูปสูตรปุ๋ยปาล์มฯ ‘N-P-K’ไม่พอ..ต้องมี‘โดโลไมท์’

ตารางอัตราการใช้ปุ๋ยเคมี ตามน้ำหนักของผลผลิตปาล์มสด						
น้ำหนัก (กิโลกรัม)		อัตราปุ๋ย (กิโลกรัม/ไร่)				
ผลผลิต (กิโลกรัม)	น้ำหนัก (กิโลกรัม)	ไนโตรเจน (N-0-0)	ฟอสฟอรัส (0-3-0)	โพแทสเซียม (0-0-80)	โดโลไมท์ (0-0-0)	โดโลไมท์ (0-0-0)
0.5	22.7	4.2	1.2	2.3	2.6	2.6
1.0	45.5	4.5	1.3	2.5	2.7	2.7
1.5	68.2	4.8	1.5	2.6	2.8	2.8
2.0	90.9	5.1	1.6	2.8	2.9	2.9
2.5	113.6	5.4	1.7	3.0	2.9	2.9
3.0	136.4	5.7	1.8	3.1	3.0	3.0
3.5	159.1	6.1	1.9	3.3	3.1	3.1
4.0	181.8	6.4	2.0	3.5	3.2	3.2
4.5	204.5	6.7	2.1	3.7	3.3	3.3
5.0	227.3	7.0	2.2	3.8	3.4	3.4

เปิดเออีซี ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ได้รับผลกระทบรุนแรง เพราะเราสู้มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไม่ได้ ทั้งในเรื่องต้นทุนที่สูงกว่า ผลผลิตต่ำกว่า ดังนั้น การลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตจึงสำคัญต่อเกษตรกรไทย โดยเฉพาะเรื่องปุ๋ย...ด้วยปุ๋ยเคมีมีสัดส่วนในต้นทุนสูงถึง 53.22% (ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี)

“ที่ผ่านมาเกษตรกรถูกทางการแนะนำให้ใช้ปุ๋ยแบบผิดๆ ใส่ปุ๋ยตามอายุต้นปาล์ม วิธีที่ถูกต้องควรใส่ปุ๋ยตามปริมาณผลผลิตที่เราเก็บเกี่ยวออกไปขาย เพราะเป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์พื้นๆ ปาล์มให้ลูกตก เจ้าของสวนเก็บไปขายได้เยอะ นั่นแสดงว่าต้นปาล์มกินปุ๋ยจากดินไปมาก เราจึงควรเติมปุ๋ยชดเชยไปตามส่วนที่หายไป ไม่ใช่ใส่ตามอายุ เพราะถ้าปีไหนเกิดแล้งจัด ปาล์มติดผลน้อย แล้วจะให้เกษตรกรเสียเงินเติมปุ๋ยมากไปทำไม”

ดร.กวิน บุญญกุล นักวิจัยในโครงการเพิ่มผลิตปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน ศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน และที่ปรึกษา บริษัท ซีพีโอ อะโกรเทค จำกัด บอกอีกว่า ที่ผ่านมา เกษตรกรไทยยังมีปัญหาให้ปุ๋ยไม่ครบชนิดตามที่ปาล์มต้องการอีกต่างหาก

“เกษตรกรมักจะซื้อปุ๋ยเคมีแบบผสมสำเร็จ ใส่แต่ N-P-K ธาตุอาหารหลักอย่างเดียว ทั้งที่ปาล์มต้องการมากกว่านั้น ต้องการธาตุอาหารรองอย่างแคลเซียม และแมกนีเซียม ธาตุอาหารเหล่านี้สามารถหาได้จากการใส่ปูนโดโลไมท์ มันไม่เพียงจะช่วยเพิ่มธาตุอาหารไปเลี้ยงให้ต้นปาล์มสมบูรณ์มากขึ้น โดโลไมท์ยังช่วยปรับสภาพดินกรดได้ด้วย เพราะถ้าดินเป็นกรดรากต้นไม้จะดูดปุ๋ยได้น้อยกว่าปกติ”

เพราะเกษตรกรไม่เคยใช้โดโลไมท์ เลยเป็นเหตุผลหนึ่งทำให้ปาล์มน้ำมันบ้านเรามีผลผลิตต่ำ ต้นทุนแพง...ใส่ปุ๋ยทั้งที่ดินเป็นกรด จะใส่ไปทำไมให้เปลืองเงิน ในเมื่อปาล์มดูดปุ๋ยไปใช้ไม่ได้

ดร.กวิน ย้ำ การใส่ปุ๋ยเกษตรกรไม่ควรซื้อปุ๋ยเคมีสำเร็จรูปมาใช้ เพราะในโลกนี้ยังแทบหาไม่ได้เลยว่ามีบริษัทไหนทำสูตรปุ๋ยได้ตรงกับความต้องการของปาล์มน้ำมัน...เพื่อให้ได้ปุ๋ยที่ตรงความต้องการของปาล์มอย่าง แท้จริง เกษตรกรควรซื้อแม่ปุ๋ยมาใส่เอง นอกจากจะได้ปุ๋ยถูกกว่าและได้ธาตุอาหารครบกว่า

แต่ละสวน ควรจะใช้สูตรอะไร ปริมาณแค่ไหน ดูได้ในตารางที่ บริษัท ซีพีไอ อะโกรเทค จำกัด ได้ให้
ทุนสนับสนุนทำวิจัยและสรุปออกมาเป็นคู่มือ...ถ้าใส่ปุ๋ยบนกองทางใบ ใส่ปุ๋ยได้ตามค่าในตาราง จะช่วยให้
เกษตรกรได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นประมาณ 20-40% และช่วยลดค่าปุ๋ยได้ 20-30% สอบถามเพิ่มเติมได้ที่
08-6557-7850

“ชาติชาย ศิริพัฒน์”